

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/26/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200411
Dátum vydania rozhodnutia: 22.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200411.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ing. L. T., bytom R. XX, P., zastúpeného doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom, AK so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 z 25.01.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/56/2017-79 zo 16.01.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/56/2017-79 zo 16. januára 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/56/2017-79 zo 16.01.2019 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 z 25.01.2017, ktorým žalovaný zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), ktoré bolo realizované personálnym rozkazom ministra vnútra SR Číslo: 148 z 26.06.2013, potvrdeným rozhodnutím ministra vnútra SR Č.p.: KM-OPS2-101/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2013, nakoľko tento návrh bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie.

2. Predmetné rozhodnutie bolo odôvodnené predovšetkým tým, že podľa § 245 ods. 2 zákona sa návrh na obnovu konania podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

3. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol, že návrhom zo dňa 02.01.2017 sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania o jeho prepustení, ktorý podal v zmysle § 62 ods. 1 písm. a) zákona č.

71/1967 Zb. o správnom konaní. Podľa § 247a zákona sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Návrh žalobcu bol s poukazom na uvedené posúdený podľa obsahu ako návrh na obnovu konania podľa § 245 ods.1 zákona. Za hlavný dôvod podania návrhu na obnovu konania považoval žalobca rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 86/2013 zo dňa 23.10.2014 potvrdený uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8To/30/2015-335 zo dňa 25.05.2015, ktorým bol v trestnej veci oslobodený spod obžaloby. Žalobca v návrhu konštatoval, že nedodrжал 3 mesačnú lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, nakoľko bol presvedčený, že keď bol oslobodený spod obžaloby, bude opätovne prijatý za príslušníka PZ. Mal však za to, že návrh na obnovu konania podal v lehote 3 rokov.

4. Ďalej žalovaný v preskúvanom rozhodnutí opakovane uviedol, že nakoľko žalobca za dôvod obnovy konania považoval oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice I potvrdený uznesením Krajského súdu v Košiciach, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2015, zákonná 3 mesačná lehotu na podanie návrhu na obnovu konania márne uplynula dňa 25.09.2015. Menovaný bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom ministra vnútra SR Číslo: XXX zo dňa 26.06.2013. Voči nemu podal rozklad, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR Č.p.: KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a personálny rozkaz o jeho prepustení potvrdený. Predmetné druhostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom jeho doručenia, teda dňa 14.10.2013. Lehota 3 rokov na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle § 245 ods. 2 zákona, s poukazom na uvedené, márne uplynula dňa 14.10.2016. Žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania dňa 03.01.2017, teda zjavne po uplynutí oboch zákonom stanovených lehôt, 3 mesačnej ako aj 3 ročnej.

5. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona a poukázal na ustanovenie § 245 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého musia byť splnené zákonom ustanovené podmienky na povolenie obnovy konania. Taktiež poukázal i na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu a ako i na to, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti príslušníkom PZ zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. Správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka PZ zo štátnej služby neskúmajú trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona.

6. Krajský súd pre konštatovanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017 považoval za určujúce, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom Číslo: XXX zo dňa 26.06.2013. Predmetné rozhodnutie napadol v správnom konaní rozkladom, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR Č.p.: KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a rozhodnutie prvého stupňa potvrdené. Rozhodujúce v danom prípade je, že druhostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2013. Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca sa návrhom zo dňa 02.01.2017 domáhal povolenia obnovy konania o jeho prepustení. Uvedené znamená, že návrh na obnovu konania bol podaný po uplynutí 3 ročnej objektívnej prekluzívnej lehoty podľa § 245 ods. 2 zákona. Aj túto skutočnosť žalovaný správne právne posúdil.

7. Podľa názoru krajského súdu v tomto kontexte sa javí už nadbytočné konštatovať, že žalobca podal návrh na obnovu konania po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty, pretože za dôvod obnovy konania považoval oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/86/2013 zo dňa 23.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2015 dňa 25.06.2015 s tým, že 3 mesačná subjektívna lehotu uplynula 25.09.2015.

8. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/56/2017-79 zo dňa 16.01.2019 tak, že zruší rozhodnutie žalovaného zo dňa 25.01.2017 Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

9. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť pre procesné pochybenie.

11. Predmetom kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľa na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľa na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona, preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

Podľa § 7 písm. a) S.s.p., správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

12. Kasačný súd z predloženého súdneho a pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 25.01.2017 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností osobný úrad, personálny odbor, ako orgán verejnej správy prvej inštancie, rozhodnutím Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 podľa § 245 ods. 2 zákona zamietlo návrh sťažovateľa Ing. L. T., bývalého príslušníka PZ, na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona, ktoré bolo realizované personálnym rozkazom ministra vnútra SR Číslo: XXX zo dňa 26.06.2013, právoplatným dňa 14.10.2013, nakoľko tento návrh bol podaný po uplynutí lehoty na jeho podanie.

13. Kasačný súd má za preukázané, že rozhodnutie Č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017 obsahovalo poučenie, že proti tomuto rozhodnutiu možno podať rozklad u ministra vnútra SR do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Podanie rozkladu má odkladný účinok (§ 242 ods. 1, ods. 3, ods. 6 a § 244 zákona č. 73/1998 Z.z.).

14. Sťažovateľ rozklad voči uvedenému rozhodnutiu napriek poučeniu nepodal. Uvedené rozhodnutie napadol sťažovateľ správnu žalobou na krajskom súde, ktoré tvorilo predmet prieskumu.

15. Na tomto mieste považuje kasačný súd za dôležité dať do pozornosti, že zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy je v zásade preskúmateľná súdmi, avšak preskúmateľnosť je limitovaná ustanoveniami Správneho súdneho poriadku. K obmedzeniam, ktoré ustanovuje Správny súdny poriadok patrí aj predpoklad, že žalobou je napadnuté rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní vo veci prípustných riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť. Povinnosť vyčerpať riadny opravný prostriedok je tým najtypickejším prejavom zásady subsidiarity správneho súdnictva založenej na preferencii odstránenia nezákonnosti prostriedkami administratívneho práva pred súdnym prieskumom. Pod riadnym opravným prostriedkom je pritom nutné rozumieť taký, ktorý sa podáva proti neprávoplatnému rozhodnutiu. Táto podmienka vychádza z chápania správneho súdnictva ako tzv. ultima ratio, teda posledného možného spôsobu nápravy. Rovnako je potrebné poukázať na princíp „práva patria bdelym“, t. j. pokiaľ má žalobca za to, že v jeho veci bolo nesprávne rozhodnuté, má možnosť podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolanie, o čom musí byť riadne poučený (sťažovateľ bol riadne poučený o lehote na podanie rozkladu ako aj o tom, na ktorý orgán má rozklad podať).

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/56/2017-79 zo dňa 16.01.2019 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v naznačenom smere a rozhodnúť.

17. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 SSP o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.